

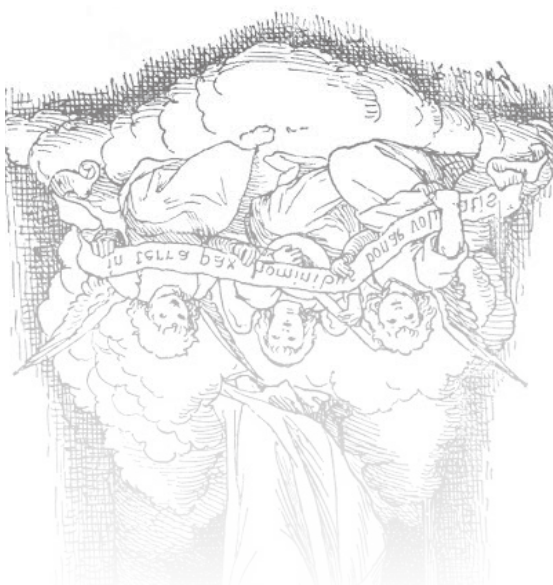
Vánoční vzpomínky

Jednou o Vánocích mi vyprávěl otec Karel, skvělý farář valašskokloboucký, jak kdysi v době své služby na Svitavsku prožíval svátky. Z jeho vzpomínek bylo i po mnoha letech slyšet radost nad vírou těch vesničanů, kterým stálo za to, aby ve svém kostele postavili velký sádrový betlém, i když se tam měla konat jen jedna vánoční bohoslužba. Na Štědrý večer objížděl otec Karel farnosti a slavil s lidmi narození Krista. Když pak dozněla poslední kole-da a umkla poslední ústa, co chtěla vyslovit přání, rozhostilo se ticho. V nastalé tmě se o slovo přihlásila zima a pan farář se vydal na zpáteční cestu směrem k faře. Když míjel rozzářená okna domů, za nimiž probleskovala světla vánočních stromečků, tu ho prý náhle přepadl zvláštní smutek. Dolehlo na něj tíživé vědomí, že se vrací do velkého a prázdného obydlí s vyhaslým krbem, kde ho té noci už nikdo nečeká. ...

Myslím si, že tato zkušenost – vyrůstající ze svobodně zvoleného života v celibátu pro Boží království – je velmi potřebná. Činí totiž Boží služebníky vnímavými jak pro hodnotu rodiny, tak pro situaci lidí, kteří z různých důvodů prožívají Vánoce v odloučení od svých blízkých. Chtěl bych dnes nejprve povzbudit všechny rodiny z naší farnosti: **Budte tím, čím máte být!** Budte místem opravdové lásky a jednoty mezi partnery i mezi spřízněnými generacemi. Neste spolu ochotně všechno dobré i zlé. Nikdy se nezdávejte před překážkami, modlete se a věřte v sílu odpouštějící laskavosti. Jestliže slavíte svátky ve společenství fungující rodiny, važte si toho. Nezapomeňte však projevit solidaritu s těmi, kdo takové štěstí nemají. Možností je mnoho. Líbí se mi např. adventní iniciativy, které se snaží udělat vhodným dárkem radost obyvatelům dětských domovů. Svůj smysl může mít i pohlednice zasláná včas konkrétnímu člověku mimo okruh těch, kdo obvykle píší vám. Osamělého člověka ve vašem okolí navštivte, nebo mu alespoň věnujte pozornost skrze modlitbu. Nemyslete si, že tímto způsobem jen dáváte. Právě takto se totiž otvíráte Ježíši Kristu.

Slova povzbuzení chci adresovat také vám, drazí farníci bez pevného rodinného zázemí. Vy jste zvláštním způsobem podobní oněm chudým biblickým pastýřům, kteří v Betlémě hlídali svá stáda mimo město, když se nad nimi náhle rozzářila nebesa. Tito pastýři se – pro někoho překvapivě – stali privilegovanými svědky narození Božího Syna, zatímco unavení obyvatelé rodinných domů spali. Nebojte se tedy prožívat Vánoce! Budete-li duchovně bdělí, přijde právě skrze vás do našeho unaveného světa Boží pokoj a požehnání. Ve svých čtyřiatřiceti letech si snad už také smím dovolit vzpomínat. Zním velmi dobře vánoční teplo rodinného krbu i zdánlivou prázdnotu štedrovečerní samoty. Ani jednoho bych se však nechtěl vzdát. Obojí je totiž pro mě nádherně prozářeno vánoční zvěstí evangelia: **Dnes se vám narodil Spasitel. Radujte se.**

Žehná vám otec Tomáš

Betlémské světlo

Betlémské světlo je plamínek, který putuje napříč Evropou. Světýlko zažehnuté v místě narození Ježíše Krista – Betlémě – k nám letos dorazí již popětadvacáté.

Něco z historie

Římský papež Urban II. (1088-1099) vyzval v té době evropské rytíře, aby zorganizovali válečnou výpravu do Palestiny a osvobodili od mohamedánů především Betlém a Jeruzalém – rodiště a hrob Ježíše Krista. Podle červených křížů, které si připevňovali na oděvy, se jim proto začalo říkat „křížáci“. Dalo se na ni najmout i několik mládenců z Florencie. Jeden z nich při odjezdu přísahal, že když výpravu přežije a vrátí se, donese do rodného města plamínek ohně z věčného světla, které hoří v Betlémské basilice. Málokdo mu tehdy věřil. Po několika letech, těsně před Vánocemi, se před branami města objevilo několik otrhaných a zubožených postav, v jejichž čele šel jeden s hořící svíci. Těžko v nich Florentinové poznávali svoje syny, kteří před lety odešli z domova do války proti mohamedánům. Všichni ale přísahali, že plamínek na svíci, kterou nesli, je skutečně přímo z Betléma. Ochránili ho v každém počasí, vezli ho po souši i po moři, jen aby splnili svůj slib. Ve středověku to tak bylo první a zároveň poslední Betlémské světlo.

A jak je to dnes?

Na celém světě Betlémské světlo do domů a kostelů přináší skauti, v naší farnosti to jsou skauti ze Seničky.

V České republice se jako vždy stane první zastávkou Betlémského světla jihomoravská metropole. Již v neděli 15. prosince 2013 v 9.00 hodin při mši v katedrále sv. Petra a Pavla předají skauti světlo z Betléma do rukou generálního vikáře brněnské diecéze Mons. Jiřího Mikuláška. Následující sobotu, 21. 12. 2013, bude za spolupráce dalších skautů rozváženo Betlémské světlo vlaky po celé naší vlasti. Motto letošního ročníku Betlémského světla se nese v duchu páté kapitoly knihy proroka Micheáše: „Nikdy nepodceňuj maličké; může tě to překvapit – z nepatrného počátku vzejde velká věc.“

V naší farnosti bude Betlémské světlo svítit v kostele. Odtud si jej můžete odnést do svých domovů. Pokud se chystáte na letošní Otvírání Betléma na Štědrý den dopoledne, nezapomeňte si lampičku nebo svíčku, aby Vám světlo z Betléma zářilo i u štědrovečerního stolu.

Přejeme všem čtenářům Farního listu krásné Vánoce.

Dominika a Metoděj

Hledáme osobnosti farnosti

Dovolte mi představit dalšího osobnost farnosti, kterou jistě dobře znáte a která je aktivní v mnoha službách a oblastech.

Ještě než se dostaneme k důležitým otázkám, prosím řekni nám něco o sobě.

Jmenuji se Pepa Rozsypal, studuji na SPŠS v Olomouci. Pokud dá Bůh a já dostuduji, tak ze mě bude konstruktér. Bydlím v Senici na Hané a mám 3 bratry. Jsem ministrant už od 9-ti let, poprvé členem v pastorační radě, jen malou chvíli animátorem a zvoníkem od sv. M. Magdalény.

Letos proběhly volby do pastorační rady a ty jsi jedním z členů. Máš nějakou představu, co by jsi chtěl změnit v naší farnosti, nebo nějak ovlivnit?

Hlas mládeže, církve a světa jsou moje oblasti, které jsem dostal na starost. Mým cílem je přiblížit mládež k Bohu. Díky nové evangelizaci chci šířit víru nejen mezi nevěřící, ale pomoci těm, co víru mají a pokulhávají v ní. Také bych byl rád, kdyby se podařilo v naší farnosti založit společenství mládeže, protože to tu chybí ze všeho nejvíc. Já sám sem chodil do „spolča“ do Choliny a musím říct, že je to velká rodina. Rodina, které se navzájem podporuje a pomáhá si.

To je velmi těžký úkol, jsi na něho připraven?

Důležité je to, že člověk chce. Věří tomu, že víra vychází z Boha, hlavním dárce je Duch svatý a já věřím, že s Boží pomocí to zvládnou.

Jaký to byl pocit, že jsi byl zvolen lidmi do pastorační rady. Co ti proběhlo hlavou?

Uvědomil jsem si, že mi farníci dali hlas a že ode mě něco očekávají. Hned na to jsem řekl: „Bože jestli mě tam chceš, tak mě tady máš a já budu tvůj nástroj. Musíš tu být se mnou a pomoci mi, abych to zvládl.“

Zvoník od sv. M. Magdalény, není posměch, ale další tvoje služba. Přibliž nám tuto službu.

Dostal jsem se k tomu ještě jako malý kluk, když jsem chodil asi do 3. třídy. Hrozně mě to zajímalo, a tak jsem chodil za panem Coufalem, který se mi věnoval, učil mě a já mu za to rád pomáhal. A tak si mě vychoval za svého zástupce a střídáme se, když jeden z nás nemůže. V neděli to znamená v 7 hodin vsát a v 7,30 už být připraven na věži. V neděli a o svátcích se totiž zvoní ručně na 3 zvonech. A pokud je nějaký významný svátek, jako hody, tak dokonce zvoníme 4-mi zvony a jeden z nás přebíhá mezi zvony.

Ty máš v naší farnosti na starosti ministranty. Kolik máme ministrantů a jak se vypořádáváš s touto službou?

Je to pro mě výzva, protože jsem s dětmi v senické farnosti nepracoval. Spadl jsem do toho a začal jsem od nuly. S Jirkou Sekaninou se nám podařilo dát kluky dohromady. Scházíme se jedenkrát za měsíc v neděli na faře a máme nové přírůstky: Honzu (Kuky) Kučeru, Honzíka Zapletala, Víťu Janečka, Tadeáška Nezvala a někdy i Honzíka Skopala. Vidím v nich velkou budoucnost.

Který z ministrantů je služebně nejdéle?

Je tu jeden ministrant, který zde působí již od 3 let a měl by asi letos oslavit 30 let služby Bohu u oltáře. Je to náš dobrý kamarád Petr Štefan alias Fafan.

My ti děkujeme za rozhovor a přejeme ti, ať se ti daří nejen ve farním, ale i v osobním životě.

Rozhovor s Josefem Rozsypalem ml. připravila Vendula Koupilová.

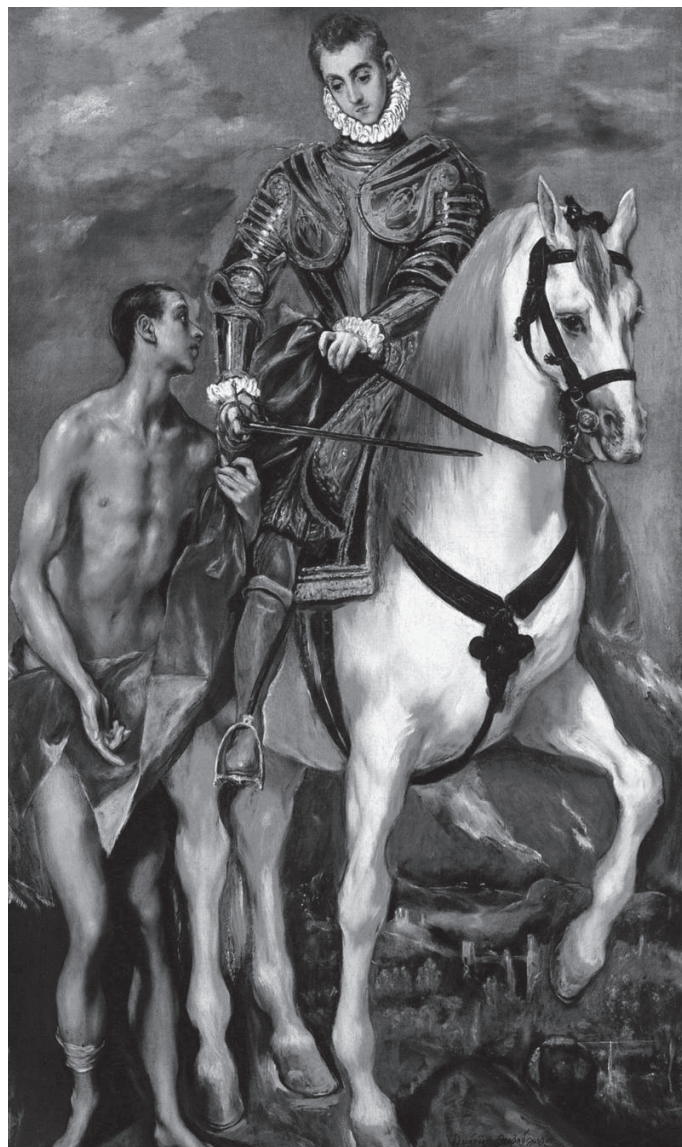
Poznáváme svaté v našem kostele

„Komu se v životě dobře daří, neměl by zapomínat na ty, kteří žijí v nouzi“

Svatý Martin se narodil roku 316 v městě Sabaria (dnes v Maďarsku). Jeho otec byl vysokým římským důstojníkem a dal mu jméno po římském bohu války, Marsovi.

Již v prvním roce Martinova života se jeho rodina přestěhovala do Pavie v severní Itálii. Zde, po základní škole, již v patnácti letech jej otec přiměl k následování ve vojenské kariéře. V Pavii se Martin seznámil s křesťanstvím a rozhodl se pokřtít. Stačil se zde mezi katechumeny pouze zapsat, protože ho, jako mladého vojáka, přeložili. V té době prožil příhodu, že za velmi nepříznivého počasí, když byl kontrolovat vojenskou hlídku, se u městské brány setkal s polonahým žebrákem, který prosil o almužnu. Martin neměl sebou peníze, ale cítil s tímto chudásem, třesoucím se zimou. Mečem rozpůlil svůj vojenský plášť, aby ubožáka ochránil před podchlazením. Následující noci se mu ve snu zjevil Kristus zahalený polovinou jeho pláště a zaslechl jeho slova: „Martin, ještě jako katechumen, mne zakryl tímto pláštěm.“ Křest přijal o Velikonocích. I když měl touhu po zasvěceném životě, pro důstojnické povinnosti a odpovědnost setrval ještě 15 let u císařské armády. Jako velitel byl přátelský.

V mimořádném snu měl Martin další zážitek, týkající se rodičů. Považoval to za pokyn, aby je navštívil

a pokusil se je obrátit ke katolické víře. Podařilo se mu to jen u matky. Byl vysvěcen na jáhna a po určité době přijal kněžské svěcení. Žil poustevnickým životem a hlásal evangelium venkovským. S biskupovou pomocí také založil mnišské komunity. V roce 371 zemřel biskup Libor v Tours, v zájmu věřících byl Martin údajně vylákán a manifestačně zvolen biskupem. Některé legendy hovoří o tom, že se Martin pokusil před zvolením schovat mezi husy, ale jejich hlasitým kejháním byl prozrazen. Proto se husa dostala mezi jeho atributy i do tradičních svatomartinských pokrmů. Martin nakonec volbu přijal a údajně byl vysvěcen za biskupa Tours. Z tohoto města se vydával na misijní cesty po Francii a snažil se o apoštolské působení mezi venkovským obyvatelstvem. Navštívil všechny farnosti biskupství, cestující pěšky, na oslu nebo v loďce. Zakládal malé venkovské kláštery a napomáhal nespravedlivě a tvrdě vězněným a v zájmu křesťanské lidskosti se obracel i na císaře, aby zabránil rozsudku smrti. Dožil se 80ti let a zemřel při pastorační návštěvě v Candes 8. listopadu 397. Sochu sv. Martina v našem kostele nenajdete, ale můžete ho nejtít na fresce nad bočním oltářem sv. Andělů strážných.

Recepty z farní kuchařky

Už stačí zapálit poslední adventní svíci na Vašich krásných věncích a především ti nejmenší se dočkají příchodu Ježíška a dárků, které s velkým úsilím vypsali do dlouhých dopisů. Ovšem nejen ti nejmenší se těší na Vánoce. I když k Vánocům neodmyslitelně patří stres, předvánoční úklid, který je velmi vyčerpávající a také přeplněné obchody, tak v skrytu duše se na ně těší i dospělí. Jsem si jistá, že každý z nich si alespoň na chvíli vzpomene, jaké to bylo, když byl právě on malý. Každý z nás se jistě těší na to, až stráví čas se svými nejbližšími při zdobení stromečku, koukání na pohádky, nebo pečení cukroví. Jistě máte své

oblíbené. Někdo má rád vanilkové rohlíčky, jiný nedá dopustit na linecké a někdo preferuje laskonky. Někdo má recepty od babičky, jiný od tety a známých a my pro Vás máme recepty z naší fary. Ano čtete správně. Při opravě fary se našla poměrně zachovalá kuchařka a já bych se s Vámi chtěla podělit o nějaký vánoční recept.

Recepty jsem nijak obsahově neupravovala, jsou napsané tak, jak tomu stojí v kuchařce. :-)

První recept je na perníčky, které podle mého nesmí chybět v žádné domácnosti. U pečení perníčků se totiž mohou zapojit i děti, a to především u vykrajování, které není nijak obtížné.

Suroviny:

- ½ kg cukru (písek)
- ¼ litru vody
- koření: 6 - 7 nového koření, 9 hřebíčků, 2 malé lžičky anýzu
- To vše uvařte po dobu ¼ hodiny.
- Do vychladlého zamíchejte 70 dkg hladké mouky a 1 dkg spěšné soli.
- Nechte přes noc odpočinout (ale stačí i hodina), potom vmíchejte jeden žloutek a přidejte asi 20 dkg mouky a dobře vypracujte. Tvary potřete žloutkem a pečte v dosti teplé troubě.
- Než to dáte do trouby, tak si kousek předem zkuste.

Druhý recept je na kokosové válečky.

Potřebujete:

- ¼ kg krupice
- 13 dkg 100% tuku, na kterém se krupice zpraží
- Přidejte 40 dkg cukru a dvě štamprky rumu. Vše zamíchejte a po té udělejte úhledné válečky, které namáčejte v husté čokoládové polevě a obalte v kokosové moučce. Místo válečků můžete udělat i kuličky.

Přeji Vám, ať se cukroví vydaří a dobrou chuť!

Ludmila Štafová ml.

Tradice a význam tříkrálových sbírek

Příběh tří králů má kořeny v evangeliu sv. Matouše, ve kterém se vypravuje o mudrcích z Východu, kteří z pohybu a postavení hvězd vyčetli, že se narodí velký král, a to v Izraeli. K nově narozenému dítěti Ježíši nejprve přiběhli prostí pastýři, kteří přišli na základě vnitřního pohnutí, které vycházelo z jejich srdce. K témuž dítěti o něco málo později dorazili i mudrci, kteří byli cizinci a jinověrci. Přišli se poklonit narozenému Ježíši, kterému obětovali dary: zlato, kadidlo a myrhu. V samotném evangelním příběhu není řeč ani o králich, ani o jejich počtu či jejich jménech. Lidová zbožnost vytvořila z toho příběhu během staletí legendu o svatých Třech Králich: Kašparovi, Melicharovi a Baltazarovi. Přesvědčení, že mudrci byli tři, se vžilo až v 5. století, a to podle počtu jejich darů.

Označení „králové“ se objevuje v 6. století a jména jim byla přisouzena v 8. století. Postavy králů mají celou řadu významů. Předně znamenají tři fáze lidského života. Jeden je mladík, druhý zralý muž a poslední stařec. Také dary, které králové přinášejí, mají symbolický význam. Dali zlato jako králi, kadidlo jako Bohu

a myrhu jako člověku. Zlato je nejušlechtlejším kovem a symbolem bohatství. Kadidlo obsahuje směs vonných dřevin a pryskyřic, myrhy, semínek, kořenů a usušených květů. Pálilo se na rozžhaveném dřevěném uhlí, čímž se uvolňoval vonný dým. Je symbolem modlitby, úcty a pocty. Myrha je hmota „šťáva“, vytékající ze stejnojmenného keře, která na vzduchu ztuhne. Nejvíce se používala k balzamování mrtvých.

Ve svátku Tří Králů, který připadá na 6. ledna, se tedy Kristus zjevuje i nevěřícím, či jinověrcům a v postavách tří králů je zosobněno přijetí a uznání Krista za krále všech. Význam tohoto svátku odjakživa doprovázely různé lidové zvyky. Tříkrálová sbírka vznikla na základě jedné lidové tradice, která má původ ve středověku, kdy se ve městech a na vsích hrály hry o třech králech. Chudé děti chodily oblečené za tři krále po domech s betlémskou hvězdou a kadidlem, zpívali koledu „My tři králové“ a posvěcenou křídou psaly na dveře domů K + M + B + s příslušným letopočtem. Vždy za to dostaly něco dobrého a občas i pár krejcarů na přilepšenou. Zkratka K + M + B se vykládá jako iniciály tří králů. Původní text však znamená něco jiného, a to „Christus mansionem benedicat – Kristus ať požehná tomuto příbytku po celý rok“, proto se píše i příslušný rok. Tři křížky mezi písmeny symbolizují Nejsvětější Trojici – Otce, Syna a Ducha Svatého. Nejsou to tedy znaménka plus mezi iniciálami.

Česká charita dala tříkrálovému koledování nový rozměr a smysl. Od roku 2000 pořádá celostátní organizované sbírky. Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá. Nejméně desetina výnosu sbírky je každoročně určena také na humanitární pomoc do zahraničí.

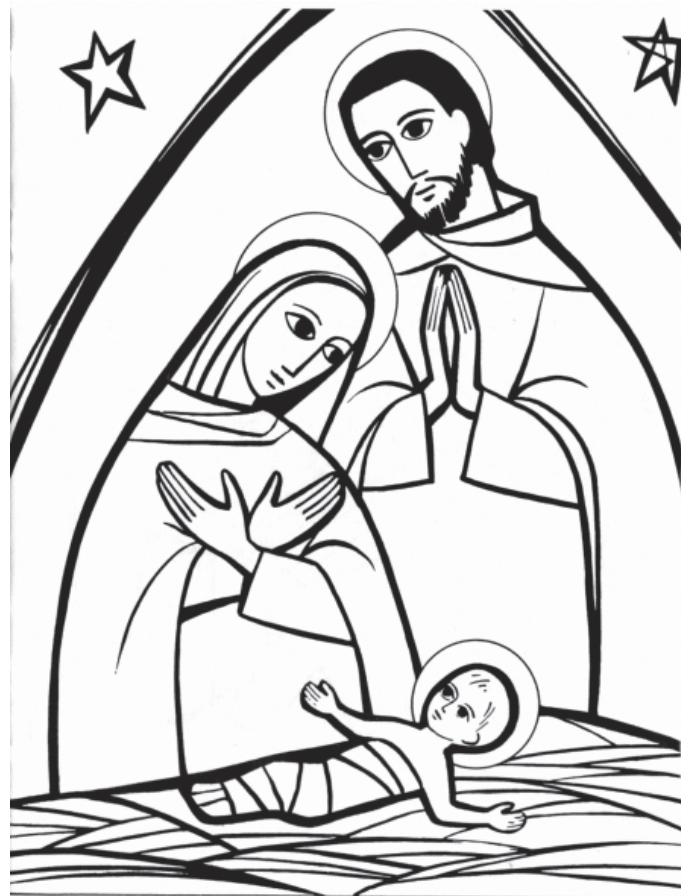
I v naší farnosti se každý rok najde spousta dobrovolníků, kteří se sbírky účastní. Jejich obvyklé uspořádání představují tři koledníci v dětském věku coby Tři králové a jejich dospělý doprovod vybavený od pořádající charity průkazem koledníka. Skupina je vybavena zapečetěnou kasičkou s logem Charity. Tak se i my můžeme podílet na charitní činnosti a pomoci lidem v nouzi a potřebným ve svém regionu. Děkuje.

Petra Obšelová

Inspirace rodiny

Rodina minulosti a dnešní doby

Vánoce. Nejkrásnější svátky v roce, kdy si připomínáme radostnou novinu jedné prosté rodiny, jež nechala vstoupit lásku, a tím i Boha, do svého středu, byť jejich cesta nebyla nikterak lehká. Ať už člověk stojí před jakýmikoliv jesličkami, myslím, že se nelze ubránit vnitřnímu pocitu klidu a vyrovnané pohody,

jaká na vás dýchne z onoho tak známého výjevu, kdy se Maria a Josef sklání nad Ježíškem. V prostém chlívě mají jen jeden druhého a maličké dítě, které změní nejen jejich život, ale i běh dějin. Máme ještě v dnešní době vůbec šanci zažít něco podobného ve své rodině? Nebo jsou to už jen vzpomínky našich babiček a stařečků? Vánoce jsou pro každého tak trochu i svátkem rodiny, kdy nám najednou přijde samozřejmé, že jsme v kruhu nejbližších, ustrojíme se ke společné večeři, více než kdy jindy se snažíme být k sobě milí a dát si najevo, jak se máme navzájem rádi. Podvědomě se tak možná snažíme přiblížit vzoru ideální rodiny a doufáme, že nás Bůh obdaruje stejnou naplňující milostí, láskou a pocitem štěstí, jako svatou rodinu. To myslím platilo v minulosti i v dnešní době. Prabáby našich pradědů měly kupu dětí a moře těžké práce od nevidím do nevidím. Rodina však pro ně byla na prvním místě. Dnes je to s prací v jiné obměně podobné, jen dětí a času na rodinu máme nějak méně. Respektive s ním asi neumíme hospodařit. Dětství a Vánoce k sobě neodmyslitelně patří. Ke krásným vzpomínkám z dětství se člověk rád vrací i v dospělosti, anebo se snaží ve své nové rodině o takové zázemí, po jakém sám jako dítě toužil. Kéž bychom takové Vánoce mohli ve svých rodinách prožívat častěji, než jen podle kalendáře.

Anna Jahodová

Ahoj děti

Za chvíli přijde Ježíšek a donese nám dárky. No a na každém vánočním stole nesmí chybět kapr s bramborovým salátem. A proto jsme si pro vás připravili soutěž. :-)

Vášim úkolem bude pomoci Komisaři Ivoškovi při pátrání po zloději. Že nevíte, kdo to je Komisař Ivošek? A kdo komu co ukradl? Tak to pěkně čtete dál, jak to bylo o Komisaři Ivoškovi a ztraceném kaprovi.

Komisař Ivošek měl krásný den. Měl nazdobený stromeček a chystal se na Štědrý den. Kapr si spokojeně plaval ve vaně, cukroví vonělo z mísy. Ivošek si vychutnával svůj odpolední šálek kávy. Když v tom někdo zazvonil na zvonek. Ivošek vstal a šel se podívat, kdo to zvonil. Nikdo tam nebyl, jen na zemi ležel dopis, v kterém bylo napsáno:

Dobrý den,

potřebuji od vás pomoc. Včera mi někdo ukradl kapra z vany, proto vás prosím o výpomoc při jeho hledání. Stavte se na tuto adresu: Jelení 367, Hrochov.

Váš Mirek Smirek

Ivošek neváhal ani chvíli a vydal se za Mirkem. Mirek mu řekl celý jeho příběh a komisař Ivošek si udělal okruh 4 podezřelých:

<i>Jan Korund</i>	<i>Alois Hodinka</i>	<i>Jiří Kupka</i>	<i>Vojtěch Zlatníček</i>
<i>hraje na klavír</i>	<i>hraje na bubny</i>	<i>hraje na housle</i>	<i>píše básničky</i>
<i>jezdí na kole</i>	<i>jezdí rád autem</i>	<i>pěstuje akáty</i>	<i>pěstuje narcisy</i>

Milé děti, pokud vyřešíte všechny 3 úkoly, dozvíte se, kdo panu Smirkovi ukradl kapra z vany. Vaše odpovědi pošlete do 3. ledna 2014 na adresu redakce: redakcefl@seznam.cz

1. úkol

Zjisti číslo ve zvýrazněném rámečku. Číslo odpovídá počtu písmen ve zlodějově jméně.

5			1	8	2	7	3	6
8			6			9	5	4
3			5				2	
				2	3	1	6	7
				1				
7	1	2	5	6				
	7				9			2
2	9	4			6			8
6	8	5	2	4	1			9

2. úkol

Na co zloděj určitě nehraje

3. úkol

Kde rybáři chovají ryby???

Na odpovědi se těší Váš Metoděj Koupil ml.

Bohoslužby v Senici o Vánocích 2013

22. 12. 08:00 4. neděle adventní
24. 12. 22:00 Narození Páně – „půlnoční“ mše
25. 12. 09:00 Boží Hod vánoční
26. 12. 09:00 sv. Štěpána – 2. svátek vánoční
29. 12. 08:00 neděle Svaté Rodiny
31. 12. 18:00 poděkování za rok 2013
01. 01. 09:00 Matky Boží, Panny Marie

Další pozvání:

24. 12. 09:00 Otvírání Betléma
04. 01. 17:00 Tříkrálový koncert Collegia vocale

Další informace o životě farnosti hledejte na farním webu.

www.farnost-senice.cz